

7/10

סעון: קרית ש"לום, הבית הגדול

$$(\bar{2}\bar{0} \quad 700)$$

דשופר מכונה בשם חצוצרה, מלכד שאין הדעת מובלת זאת, עוד נסתר ממה שידוע בכ"מ
בש"ס שהיו חצוצרות ומהם כר"ה כ"ס ע"א יע"ש. והנראה שכוונתו, להא דמכואר כר"ה
כ"ו ע"כ כמשנה ובגמ' כ"ז ע"א דבמקדש היו עם החצוצרות שופר לקיים מה שנא' **מִצְוַת**
בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'. וא"כ הוחקעחם הנזכר כאן כולל גם שופר
וגם חצוצרה, אלא מכיון שמצות היום בחצוצרה היא כולטת יותר, כדחנן בסך דר"ה הנל
לגבי חעניות יע"ש. ולזה גם מכיון הרא"ש הנ"ל דחצוצרות לא מגרע את החקיעה הנז'
שענינה השופר. ודוק בכ"ז כי יתכן להיות נכון בפשטם של דברים.
והנה בדמכ"ס פ"א משופר נזכר שבמקדש תקעו בשופרות ובחצוצרות, וכן כחוב אצלו כה
חעניה פ"א עי"ש, ואילו גבי החקיעה בחצוצרות כה' כה"מ לא הזכיר אלא החצוצרות ל
ומשמע שלא תקעו בשופר. וכבר עמד ע"ז המנ"ח במצוה שפ"ד ולא מצא מענה. והוכיח מר"ה
כ"ס ע"א שפורכים מי דמי התם חצוצרות והבא שופר, דמוכח שכל החקיעות דהחצוצרות
לא הי' שופר עמהם וכ' שיש לדחות הראי' ולא פירשה.
ולענ"ד, דהשופר שהי' במקדש הי' ג"כ משרת ככלי זמר, והוא ממש דמי לחצוצרות, אלא
שיש כלים של חצוצרה ויש עמהם כלי זמר שופר, והוא מהכחוב בחצוצרות וקול שופר ובר
אכל בקדושת יום ר"ה השופר הוא מצוה בפ"ע לא מצד קול הזמרה שבו, וא"כ זהו ענין
אחר לגמרי, אלא שאעפ"כ היו מלוים אותו חצוצרות, והוא ג"כ מהכחוב בחצוצרות וקול
שופר. ולעולם זה עם זה יבאו יחדיו, ואז כמובן שהחצוצרות מקצרים, וזהו מה דחנן
שבחניות מאריך בחצוצרה ובר"ה מאריך בשופר, כדי להדגיש כל פעם את עיקר הענין. **וה**
ולפ"ז שפיר פריך הש"ס כר"ה כ"ס מי דמי הרי הנהנים מעולם לא חוקעים לשם חקיעה
אלא לשם חצוצרה, דשופרם אינו אלא לזמר, ואיך ס"ד שיפסדו מחקיעת שופר דר"ה, ודוק.
ונדחתה הראי' של המנ"ח. ואדרבה מהא דדריש בספרי שהביא הרא"ה הנ"ל מוכח לכאורה
קצת שלעולם היו **עם** שם שופרות לחקוע. וגם הענין מחפש להרא"ש עד"ז כפי שכתבנו.
ומובן שלא הסביר זאת הרמב"ם אלא כלל סתם שהיו מנגנים בחצוצרות שהשופר אז בבחי'
חצוצרה בלבד, והוא רק כלי זמר, אבל כה' ר"ה שם יש חידוש איפכא, לא בשופר אלא מצד
החצוצרה שבאה עמו, ולכן הזכיר הכל. ובה' חעניות פירש שהיו יחד הכל, ויותר לא הוצרך
לפרש שאף במועדים וכו' היו שניהם. אבל הוא מובן מתוך כך, ונמצא שאחר שפירש כבר
כה' חעניות לא הוצרך לשום פרט יותר. כך נלע"ד לנכון בענין נושא זה ודלא כהמנ"ח
וצ"ל כמצוה זו דפשיטא לי' שלא הי' שופר. וזה לא מובן, מנלן לחלק בין הדבקים, וקרא
סתמא כחיבא בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני וכו' ומשמע תמיד, וגם נימוקים לחלק
בין חעניה למועד לא ידענו. ולכן, ועפ"י הראשונים הנ"ל, נראה ברור שחמיד היו שניהם,

וקימתי הבסחתי כאן לא להאריך ואסיים שניה בברכות חסות על ראשו

משה
19/5
20